

Caroline Taggart s-a născut la Londra din părinți scoțieni, și-a petrecut copilăria în Noua Zeelandă și a studiat la Universitatea din Sheffield.

Nehotărâtă o vreme, acum trăiește de douăzeci și cinci de ani în Pimlico și se consideră londoneză, dar continuă să schimbe peisajul ori de câte ori dorește, mai ales în timpul sezonului de rugby.

Lucrează în domeniul editorial de aproape treizeci de ani, în ultimii optsprezece fiind editor independent de non-ficțiune. A editat nenumărate titluri de istorie naturală, în mod special cărțile din seria Jonathan Scott's *Big Cat Diary* (*Jurnalul felinei mari*, Jonathan Scott) și seria ecranizată de BBC *Walking with Dinosaurs*, dar și cărți de grădinărit, de bucate, sănătate, magie, muzică pop, despre Blitz¹, debarcările aliaților din timpul războiului, lucrările Camerei Comunelor și limba engleză. A mai scris și un manual pentru studenți și o enciclopedie a câinilor și este editor al *Writer's Market UK* din 2009. A uitat cel puțin nouăzeci la sută din tot ceea ce a știut vreodată despre oricare dintre aceste subiecte, ceea ce o face să fie persoana ideală care să scrie această carte.

¹ Blitz a fost o campanie de bombardament a nemților împotriva Regatului Unit, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Termenul a fost folosit pentru prima dată de presa britanică, fiind cuvântul german pentru „fulger” (n.red.).

ALTĂDATĂ ȘTIAM ASTA

LUCRURI DIN ȘCOALĂ PE CARE LE-AI UITAT

CAROLINE TAGGART

Traducere de Adina Mihaela Eros

București, 2020

First published in Great Britain in 2008 by
Michael O'Mara Books Limited
Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2008, 2011

© 2020 Didactica Publishing House, România
Toate drepturile rezervate pentru ediția în limba română. Nicio parte a
acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Editor coordonator: Florentina Ion
Traducător: Adina Mihaela Eros
Redactor: Alina Perțea
Corector: Lorina Chițan
DTP: Alina Perțea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TAGGART, CAROLINE

Altădată știam asta : lucruri din școală pe care le-ați uitat

/ Caroline Taggart ; trad. de Adina Mihaela Eros. - București :

Didactica Publishing House, 2020

ISBN 978-606-048-254-3

I. Eros, Adina Mihaela (trad.)

0

Didactica Publishing House

Bdul Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, Sector 4, București

Comenzi și informații:

telefon/fax: +40 21 410.88.14; +40 21 410.88.10

e-mail: office@edituradph.ro

www.edituradph.ro

Tipar: ARTPRINT

Email: office@artprint.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	7
 LIMBA ENGLEZĂ	9
Sinonime, antonime și altele asemenea	13
Diftongii.....	14
Figuri de stil (și alte instrumente pentru condimentarea scrisului).....	15
Prozodia	18
 LITERATURĂ ENGLEZĂ	21
Shakespeare	21
Charles Dickens	30
Jane Austen	33
Surorile Brontë	36
Poetri	37
Autori străini	45
Clasici americani.....	50
 MATEMATICĂ	53
Aritmetică	53
Frații, zecimale și procente.....	56
Medie, median și mod	60
Unități de măsură	61
Algebră și ecuații.....	64
Geometrie.....	71
Trigonometrie	75
 ȘTIINȚE	77
Biologie	77
Chimie	85
Fizică.....	94
Legile fizice.....	96

☛ ISTORIE	103
Regii și reginele Angliei/Marii Britanii	103
Președinții Statelor Unite ale Americii	114
Prim-miniștrii britanici	119
Așadar, despre ce-a fost vorba în toate războaiele alea?	128
Alte câteva date importante	136
Exploratori	137
☛ GEOGRAFIE	141
Continentele și țările lumii	141
Statele Unite ale Americii	149
Munți	151
Oceane	152
Fluvii	153
Ere geologice	154
☛ NOȚIUNI DE CULTURĂ GENERALĂ	157
Religiile lumii	157
Cifre romane	160
Cele șapte minuni ale lumii antice	161
Puțină mitologie clasică	162
Pictori celebri	163
Compozitori celebri	167
Planetele	172
BIBLIOGRAFIE	173

INTRODUCERE

Atunci când m-am apucat să scriu această carte, mi-am dat seama că de fapt îmi aminteam o mulțime de lucruri. Dar nu mi le aminteam complet sau cu mare acuratețe. Știam, de pildă, că „*The Assyrian came down like a wolf on the fold*”² era un exemplu perfect de dactil ori de anapest? A trebuit să caut³.

Îmi aduceam aminte câte ceva despre sinus și cosinus, dar habar n-aveam de ce erau importante. Credeam că știam ce era fotosinteza, până când m-am așezat jos s-o explic. În cursul unor discuții cu alte persoane referitor la ceea ce aș fi putut include, am descoperit două lucruri. Unul, că toată lumea cu care stăteam de vorbă trecuse prin școală. Și cel de-al doilea, că acesta era cam singurul lucru pe care îl aveau în comun. Toți uitaseră complet diferite lucruri. Astfel că, de la o conversație la alta, cartea părea să se lungească. O discuție cu un prieten editor m-a determinat să mă grăbesc să adaug diatezele activă și pasivă la capitolul *Limba Engleză*. O altă prietenă mi-a mărturisit că uitase cu desăvârșire ce însemna o rădăcină pătrată (deși nu aveam idee de ce dorea dintr-odată să știe asta). Un american cu care m-am consultat mi-a sugerat să includ poreclele statelor SUA, pentru că asta e ceva ce știe fiecare elev american. În cele din urmă, a trebuit să renunț să mai discut pe tema asta, altminteri această carte ar fi căpătat proporții la nesfârșit (precum Topsy⁴, presupun).

2 „Asirienii au coborât precum lupii la stână”, citat din Byron, *The Destruction of Sennacherib* (n.t.).

3 Dacă te gândești la asta, e tot o comparație. (v. pag. 19) (n.a.)

4 Topsy a fost o femelă elefant moartă prin electrocutare la începutul secolului trecut (n.t.).

Toate acestea sunt un mod indirect de a spune că sper să găsești și tu aici lucruri care să atingă o coardă, oricât de slab.

Lucruri care să te facă să spui „Oh, da, știam asta“. Pentru că, atunci când vei citi asta, eu aproape că le voi fi uitat iar pe majoritatea.

MULȚUMIRI

Aș vrea să-i mulțumesc Anei, care a dorit ca eu să scriu această carte, Silviei, pentru că a făcut acest lucru posibil și pentru că mi-a împărtășit antipatia față de La răscruce de vânturi, și celeilalte Ane, pentru designul îndrăzneț. Mulțumesc, de asemenea, tuturor celor care s-au implicat și au făcut sugestii entuziaste, chiar dacă n-am avut spațiu pentru a le include pe toate. Mulțumiri speciale lui Bob, pentru verificarea capitolelor de matematică și științe și pentru că mi-a atras atenția că pi nu e un număr zecimal periodic. Înainte știam asta.

Această carte este pentru Jon și Nic, care sunt suficient de mari pentru a începe să uite acest gen de lucruri; și pentru Mishak și Camille, care abia încep să învețe.

LIMBA ENGLEZĂ

Învățatul cititului și al scrisului a fost doar începutul. După ce ai învățat bine asta, a trebuit să afli întâi cum funcționează limbajul și, apoi, când ai început să scrii propriile povești, ai învățat cum să-l folosești mai bine pentru un efect optim. Dacă (Doamne ferește!) a trebuit să scrii și poezie, ai aflat că exista un set întreg de alte convenții.

Părțile de vorbire

Acesta este un mod de clasificare a cuvintelor care depinde de ce denumesc și le împarte în nouă categorii.

Substantiv: un cuvânt denotativ. Există trei categorii:

- ☞ substantive colective, care descriu un grup de lucruri, *a herd of elephants (o turmă de elefanți)*,
- ☞ substantive proprii, numele unei persoane, al unui loc sau oricărui cuvânt care se scrie cu inițială majusculă: *Caroline, Paris, Institutul Smithsonian*,
- ☞ substantive comune, care desemnează tot restul: *street, book, photography (stradă, carte, fotografie)*.

Verb: un cuvânt care exprimă o acțiune sau mai precis un cuvânt care indică producerea sau înfăptuirea unei acțiuni sau existența unei stări ori condiții: *to be, to do, to run, to happen (a fi, a face, a alerga, a se întâmpla)*.

Această formă a verbului (în mod normal fiind precedată de *to/a*) se numește **infinitiv**. Verbele își schimbă forma în funcție de timp, persoană și număr: *I am, I was, you were, he is, they are (Eu sunt, Eu am fost, tu ai fost, el este, ei sunt)*. Verbele pot fi și la **diateza activă** sau **pasivă** – *I bake bread (Coc pâine)*

re la diateza activă, *The bread is baked* (Pâinea e coaptă) e la diateza pasivă. Verbul are și trei moduri în engleză⁵: **indicativ**, făcând o simplă afirmație, **subjonctiv** (condițional-optativ în română, n.t.), ce indică ceva care e dorit ori posibil, și **imperativ**, care este folosit pentru a da o comandă: *Bake that bread!* (Coace pâinea aia!).

Adjectiv este un cuvânt descriptiv: *tall, short, brown, blue* (înalt, scurt, maro, albastru). Cu rare excepții, cum ar fi *blond/blonde*, adjectivele în engleză (spre deosebire de majoritatea limbilor europene) sunt invariabile: adică nu își schimbă forma în funcție de numărul și genul lucrului pe care îl descriu.

Adverb: așa cum un adjectiv descrie în mod normal un substantiv, un adverb descrie un verb, un adjectiv sau un alt adverb și răspunde la întrebări de genul cum, când sau unde. *She walked aimlessly* (Ea mergea aiurea); *light brown hair* (păr șaten-deschis), unde *light* e un adverb care descrie adjectivul *brown*; *they lived fairly frugally* (ei trăiau destul de frugal), unde *fairly* e un adverb care descrie adverbul *frugally*. Majoritatea, dar în niciun caz toate, adverbelor din engleză se formează adăugând *-ly* la un adjectiv.

Pronume: un cuvânt care ține locul unui substantiv. Astfel, *Caroline has forgotten a lot of stuff. That is why she is writing this book.* (Caroline a uitat o mulțime de lucruri. De aceea ea scrie această carte.) – unde pronumele *she* din a doua propoziție ține locul substantivului propriu *Caroline* din prima propoziție.

Conjuncție: un cuvânt de legătură: *and, but, though* (și, dar, deși) și așa mai departe, care unește două cuvinte, propoziții sau fraze: „*Pride and Prejudice*” is Jane Austen’s most popular book, **but** I also love „*Sense and Sensibility*”, **though** Marianne

5 În română, verbul are patru moduri personale: indicativ, conjunctiv, condițional-optativ și imperativ (n.t.).

can be really annoying. („Mândrie și prejudecată” este cea mai cunoscută carte a lui Jane Austen, **dar** mie îmi place și „Rațiune și simțire”, **deși** Marianne poate fi chiar enervantă.).

Prepoziție: un cuvânt amplasat în fața unui substantiv sau pronume pentru a arăta relația sa cu altă parte de vorbire. Prepozițiile sunt, de regulă, niște cuvinte scurte, ca *to, in, on* (la, în, pe).

The boy stood on the burning deck; it was Greek to me. (Băiatul stătea pe puntea fierbinte; mie mi se părea a fi grec.)

Interjecție: un cuvânt rostit pentru a exprima o emoție, cum ar fi *aha!* ori *alas!* (*of!* sau *vai!*).

Articol: *Collins English Dictionary* definește articolul ca „tip de determinant căruia îi lipsește sensul de sine stătător, dar care poate servi la indicarea specificității sintagmei nominale cu care este asociat”. Nu este foarte util, nu? Poate fi mai simplu doar să ne amintim că articolul hotărât este *the* și articolele nehotărâte sunt *a* sau *an*.

Pentru că am vorbit despre propoziții și sintagme, este cazul să dăm câteva definiții:

- ☞ o **sintagmă** este un grup de cuvinte (dintr-o propoziție) care nu conțin niciun verb;
- ☞ o **propoziție** conține un verb și poate fi o propoziție de sine stătătoare sau o parte a unei fraze (când deseori e numită **propoziție subordonată**);
- ☞ propozițiile și fiecare dintre subordonatele unei fraze pot fi împărțite în **subiect** și **predicat**.
- ☞ **Subiectul** este substantivul sau sintagma nominală despre care se vorbește în propoziție, este cel care face acțiunea exprimată de verb.
- ☞ **Predicatul** este cu totul altceva. În propozițiile care conțin verbul *to be* (a fi), ceea ce urmează

după verb este cunoscut drept **complement**, ca în *Silence is golden/Tăcerea este de aur*, unde *golden/de aur* este numele predicativ al verbului.

- ☞ Un verb poate fi **tranzitiv** sau **intransitiv**, ceea ce înseamnă că se poate să aibă nevoie de un obiect (complement) direct pentru a avea sens. Obiectul este lucrul asupra căruia se răsfrânge acțiunea exprimată de verb – *He hits the ball/El lovește mingea*.

Pentru a vedea niște exemple pe tema asta, haide să ne uităm la un vers din *Visul unei nopți de vară*:

*I know a bank where the wild thyme blows
(Eu știu un mal unde înflorește cimbrul sălbatic)*

Propoziția sau afirmația principală este *I know a bank* (Eu știu un mal). Nu foarte interesant, dar este o propoziție de sine stătătoare. *I* (Eu) este subiectul, *know* (știu) este predicatul și *a bank* (un mal) este obiectul – complementul direct – (care răspunde la întrebarea „Ce știu?“). *Know* (știu) în această propoziție este un verb tranzitiv – nu are prea mult sens fără obiect (complement direct, n.t.). Propoziția subordonată este *where the wild thyme blows* (unde înflorește cimbrul sălbatic). Are un verb (*blows/înflorește*), un subiect (*wild thyme/cimbrul sălbatic*, care este o sintagma nominală compusă din subiect și atributul său, dar nu este o propoziție de sine stătătoare). Observă însă că *blows/înflorește* are sens de unul singur – nu are nevoie de un obiect, deci este intransitiv. *Blows* (*înflorește*) este unul dintre numeroasele verbe care pot fi ori tranzitive, ori intransitive, în funcție de context. Vântul suflă intransitiv, dar poți sufla într-un corn ori poți sufla sticlă într-un mod tranzitiv. Și ceea ce tocmai i-am făcut acelei propoziții se numește **analiză** – extrăgând-o pentru a-i analiza componentele.

☞ PUȚIN MAI MULT DESPRE SUBSTANTIVELE COLECTIVE

Substantivele colective sunt niște lucruri amuzante. Există unele cu adevărat utile pentru a descrie animalele care trăiesc în grupuri – nu ai cum să vorbești despre un cârd de elefanți, de pildă, sau despre o turmă de lei. Dar, la un moment dat în cursul istoriei noastre, cineva s-a gândit că e potrivit să dea nume colective la aproximativ o sută de păsări când tu te-ai fi gândit poate că *group*, *colony* ori *a whole bunch* (*grup*, *colonie* ori *o grămadă întreagă*) ar servi în acest scop. Și sunt multe variații – dacă vorbești despre un grup de rațe, de exemplu, ai putea spune *adelynge*, *brace*, *bunch*, *dopping*, *flock*, *paddling*, *plump*, *raft*, *safe*, *skein*, *sord*, *string* ori *team*⁶.

A charm of goldfinches, un grup de sticleți, *an exaltation of larks*, un stol de ciocârlii, și *a parliament of owls or of rooks*, un grup de bufnițe sau corbi, sunt deseori citate, însă rareori folosite în viața reală – dar, atunci când te apuci să cauți asta pe internet, dai și peste *a dopping of goosanders*. (*Goosanders?* Rață scufundătoare? Cine a hotărât că avem nevoie de un substantiv colectiv pentru rațele scufundătoare?)

Sinonime, antonime și altele asemenea

Sufixul *-nim* derivă din greacă și denumește cuvântul „nume“, dar noi de fapt folosim aceste cuvinte pentru a ne referi la sens. Deci un **sinonim** este un cuvânt care are același sens sau unul similar cu altul, în timp ce un **antonim** are sens opus.

În mod ilogic, un **omonim** este un cuvânt care se pronunță la fel cu un altul, dar are un sens diferit. Un **omofon** sună

6 În română se folosește *cârd* pentru a denumi un grup mai mare de păsări, pești etc., printre care și rațe (n.red.).

ca un alt cuvânt, dar nu se scrie la fel. Te simți confuz? Iată câteva exemple:

Spooky, scary, frightening, eerie (înfricoșător, îngrozitor, înspăimântător, cumplit) sunt sinonime, tot așa cum sunt și *pale, wan, ashen* (*pal, palid, pământiu*).

Mean (*meschin*) este antonimul lui *generous* (*generos*).

Fair (*blond*) este antonimul lui *dark* (*brunet*).

Fast (*rapid*) este antonimul lui *slow* sau *slowly* (*lent*).

Engleza abundă în omonime și omofone, care adesea nu au nicio legătură din punct de vedere etimologic. În exemplele de mai sus sunt doar câteva.

Eerie (*spooky/înspăimântător*) este un omofon al lui *eyrie* (*cuib de vultur*), *pale* (*pal, deschis la culoare*) este un omonim al lui *pale* (*gard, ca în beyond the pale, dincolo de gard*) și un omofon al lui *pail* (*găleată*). *Mean* (*miserly, avar*) este omonim al lui *mean* (*a vrea să spună*) și un omofon al lui *mien* (*înfățișare*). *Fair* (*deschis la culoare*) este un omonim al lui *fair* (*bâlci, loc unde există mașinuțe electrice*) și un omofon al lui *fare* (*tarif de călătorie*). *Fast* (*rapid*) este un omonim al lui *fast* (*post*).

Toate acele greșeli banale pe care programele computerizate de ortografie/*spelling* nu le înregistrează, așa cum sunt *there/their*, sunt omofone.

Diftongii

Diftongii sunt niște chestii complicate pentru că ceea ce credem majoritatea dintre noi că este un diftong este în realitate un digraf sau o ligatură și adevărații diftongi se scriu adesea ca o singură literă, așa că nu-i prea recunoaștem.

Cum?

Bine. *Collins English Dictionary* definește un diftong drept un sunet vocalic ce ocupă o singură silabă, în cursul articulării căreia limba se mișcă dintr-o poziție în alta, producând o schimbare continuă a calității vocaleice, ca în pronunțarea lui *a* în *late* (*târziu*), în cursul căreia limba se mișcă de la poziția lui (e) spre (i).

Pe cuvânt că asta scrie! Încearcă și singur și fă diferența atunci când spui *late* (*târziu*) și *bat* (*liliac*).

Diftongii pot fi scriși ca o singură literă (ca *i* din *white* și *o* din *no*, de exemplu) sau ca două (*ui* în *fruit*, *ea* în *heat*). Orice combinație de două litere, fie că sunt vocale ori consoane, care produc un singur sunet e cunoscută ca digraf, așa că include nu numai *ui* din *fruit* și *ea* din *heat*, ci și *ph* din *photograph* și *dg* din *bridge*.

Ae scris împreună în *encyclopaedia* sau *oe* în *amoeba* este strict vorbind o ligatură, ceea ce înseamnă că cele două litere sunt legate între ele ca una singură. Asta își are originea în vremea scribilor medievali care încercau, pur și simplu, să economisească timp și spațiu și asta a fost ulterior folosită și în linotipurile metalice fierbinți, unde cele două litere apăreau pe același spațiu sau bloc. Tipografia modernă nu face ligaturi, așa că, începând din anii '50, tendința e de a scrie cele două litere separat sau de a renunța la una dintre ele de tot – cu rezultatul că, în engleza britanică, *encyclopaedia* și *mediaeval* par mai degrabă demodate, în timp ce, în engleza americană, *ameba* și *estrogen* au devenit niște moduri de scriere standard.

Figuri de stil (și alte instrumente pentru condimentarea scrisului)

O figură de stil este practic o expresie, așa cum este **metafora**, în care un cuvânt este folosit într-un sens non-literal (adică figurat), așa cum se întâmplă atunci când spui *My lips*

are sealed (Buzele îmi sunt pecetluite) – pentru că, dacă nu aplici lipici peste ele, nu vor sta așa absolut deloc. Dar, când studiam aceste lucruri, ele erau întotdeauna extinse incluzând instrumente precum **aliterația** și **onomatopeea**, pe care poeții le foloseau pentru efect. Iată unele dintre cele pe care mi le aduc aminte:

aliterație: când un număr de cuvinte într-o succesiune rapidă încep cu aceeași literă sau când se repetă aceeași literă – *Full fathom five thy father lies*, cântecul lui Ariel în *Furtuna*.

asonanță: asemănătoare cu aliterația, dar de această dată repetându-se vocale:

*That solitude which suits
Abstruser musings
(Acea singurătate care se potrivește
unor meditații de nepătruns)
(Coleridge, Frost at Midnight)*

eufemism: înlocuirea unui cuvânt ori concept neplăcut cu ceva mai puțin deranjant, ca în *The Grim Reaper* pentru *death* (*secerătoarea sumbră* pentru *moarte*) și variate alternative pentru înjurături sau chestiuni sexuale.

hiperbolă: pronunțată *hy-PER-bo-lee*. Nu *hyper-bowl*. Exagerare pentru efect, ca în *Ți-am spus de o sută de ori*. Opusul lui...

litotă: minimalizare pentru efect, ca în *not bad* (deloc rău) însemnând *completely wonderful* (absolut minunat).

metaforă: o expresie în care un cuvânt e folosit în sens non-literal, spunând că *x* e *y* mai degrabă decât că *x* e ca *y*, ceea ce ar fi o comparație (vezi mai jos). De exemplu, ca în *Macbeth*:

*Life's but a walking shadow, a poor player
That struts and frets his hour upon the stage*

*(Ni-i viața doar o umbră călătoare
un biet actor, ce-n ceasul lui pe scenă
se grozăvește și se tot frământă)*

metonimie: *Fowler's Modern English Usage* (o carte care n-ar trebui să-i lipsească niciunui dascăl care se respectă) definește aceasta drept „înlocuirea unui atribut sau a unui alt cuvânt sugestiv pentru denumirea lucrului dorit”, cum ar fi *Downing Street* sau *Washington*, care sunt folosite pentru a desemna Prim-ministrul Marii Britanii sau Guvernul Statelor Unite. Se confundă ușor cu sinecdoca (vezi mai jos).

onomatopeea: un cuvânt sau o sintagmă care se aseamănă sonor cu sunetul pe care dorește să-l exprime: *buzz*, *purr* (bâzâit, torsul pisicii) sau ca în versul lui Tennyson *the murmuring of innumerable bees* (bâzâitul a nenumărate albine).

oximoron: o contradicție aparentă pentru efect, clasicul exemplu fiind *bitter sweet* (*dulce-amar*).

personificare: atribuirea de calități umane unor alte ființe ori obiecte neînsufleteite sau unor idei abstracte: poezia lui Keats *To Autumn* este o personificare de la un capăt la altul, deoarece el se adresează anotimpului ca și cum acesta ar fi o persoană:

*Close bosom-friend of the maturing sun
Conspiring with him how to load and bless
With fruit the vines that round the thatch-eaves run
(Prieten foarte apropiat al soarelui cuprins de moleșeală,
cu el conspirând cum să-ncarce și să binecuvânteze
cu fructe cârceii de viță ce streășinile înconjoară)*

Respect Dacă aș fi scris „adresându-se anotimpului ca și cum el ar fi o persoană”, ar fi fost tot o personificare.⁷

comparație: spre deosebire de metaforă, o comparație se exprimă, de obicei, prin intermediul cuvintelor *as* ori *like* (ca sau precum): *as dead as a dodo* (*mort ca o pasăre dodo*⁸), *like a bat out of hell* (*ca un liliac ieșit din iad*).

sinecdocă: o formă de metonimie, dar în acest caz în mod concret, „întregul pentru componentă sau o componentă pentru întreg”, cum ar fi în cazul *England* (*Anglia*) desemnând echipa de fotbal a Angliei sau programul de televiziune *New Faces* (*Chipuri noi*) care nu caută să implice faptul că participanții și-au lăsat trupurile acasă.

Prozodia

În mod surprinzător, prozodia nu are nicio legătură cu proza – este definită de *Collins* drept „studiul metricii poetice și al artei versificației, inclusiv rima, formele strofelor și cantitatea și accentuarea silabelor”.

Unitatea de bază a unui vers – în mod normal cuprinzând două-trei silabe – se numește *foot* (picior) și cele mai cunoscute unități metrice prozodice sunt:

iambul (adj. **iambic**) – o silabă scurtă urmată de una lungă. Este cea mai cunoscută unitate prozodică folosită în poezia engleză. Majoritatea versurilor lui Shakespeare sunt scrise în pentametri iambici, ceea ce înseamnă că un vers constă în cinci picioare iambice sau zece silabe cu totul:

⁷ Nu personifica niciodată obiecte neînsuflețite – nu le place asta.

⁸ Pasărea dodo – sau *Raphus cucullatus*, pasăre dispărută care a trăit pe insula Mauritius, în Madagascar (n.t.).

Shall I / compare / you to / a sum / mer's day?

(*Să te asemăn cu o zi de vară?*)

(*Sonet 18*)

If mu / sic be / the food / of love / play on

(*Dacă e adevărat că muzica e hrana dragostei, cântați*)

(*A douăsprezecea noapte*)

troheu: o silabă lungă urmată de una scurtă, deși deseori silaba finală lipsește:

Tyger / tyger / burning / bright

In the / forest / of the / night

(*Tigru, tigru, foc de febre*)

(*Între negrele tenebre*)

(*Blake, The tyger*)

dactil: o silabă lungă e urmată de două scurte (și iarăși, silaba finală deseori lipsește); produce un ritm delicat, curgător

This is the / forest prim / val. The / murmuring /

Pines and the / hemlocks

(*Aceasta e pădurea primordială. /*

Murmurul pinilor și al cucutei)

(*Longfellow, Evangeline*)

anapest: două silabe urmate de una lungă. Spre deosebire de dactil, acesta creează ritm și acțiune:

The Assy / rian came down / like a wolf / on the fold

(*Asirianul a coborât / precum lupul la stână*)

(*Byron, The destruction of Sennacherib*)

I sprang / to the stir / rup and jo / ris and he,
I gal / loped, Dirk gal / loped, we gal / loped all three